

Nieuwsbrief

Van Inloophuis Emmen Mei 2020

Dit is een uitgave van Inloophuis Emmen, Boslaan 135, 7822 EP Emmen. Meer info vind je op: www.inloophuisemmen.nl. Ook kun je ons op facebook en de stamtafel vinden.

Als het moet !!

Begin maart deed het corona-virus zijn intrede in ons landje. Meer en meer besmettingen en meer ziekenhuisopnames. Nog niet weten hoe ernstig het gaat worden.

5 maart vieren we ons 25 jarig bestaan en een week later een receptie. Deze receptie werd al afgelast vanwege het virus. Het weekend erop de zondag open en vanaf die datum (15 maart) mochten er niet meer dan 10 mensen naar binnen. Die zondag een persconferentie en hoe alles verandert. De horeca op slot en nog veel meer maatregelen en ook het inloophuis sluit van de ene op andere dag de deuren. Voor het eerst in 25 jaar gesloten.

10 maart had ik de inlooper van april al gekopieerd. Niet wetende dat we de hele maand april gesloten zouden zijn. Het krantje ligt nog steeds bij de mozaïek en voor wie het wil lezen. Het staat ook op onze website. Contact en de medewerk(st) doen hun best om er voor de bezoekers te zijn. Anders dan normaal natuurlijk. Koffie momenten en 1 op 1 en de telefoon.

Hoe het leven voor velen in een paar dagen is veranderd. En het einde is nog niet in zicht.

Het nieuws volgen en elke dag meer besmettingen en meer doden en ziekenhuisopnames. Maatregelen

volgen om de kwetsbare en oudere mensen te beschermen.

Hoe de wereld lijdt onder deze pandemie en de gevolgen voor later en een recessie op komst en het geld wat het mag kosten. Gezondheid voor alles en op nummer 1 en de rest is even niet belangrijk.

Voor mezelf en even zonder inloophuis. Op zaterdag 14 maart kreeg ik al een mailtje met de vraag of ik even op facebook en de website wilde zetten dat het inloophuis een limiet kreeg wat betreft het aantal bezoekers en ik besluit even niet meer te gaan. Ik kan zonder en anderen gaan voor. Een dag later een ander bericht en het inloophuis wordt voor onbepaalde tijd gesloten. Voor velen een uitdaging. Ik denk even aan het jubileumboekje en op de vraag of je zonder inloophuis kunt is voor iedereen het antwoord nee en nu moeten we even zonder.

De toekomst en het is op dit moment nog niet bekend hoe lang het gaat duren. De koffiemomenten gaan door en ook is er de mogelijkheid elkaar te zien bij Trots.

Je weet pas wat je mist als het er niet is en je weet pas hoe sterk je bent als sterk zijn de enige optie is.

Hopelijk tot binnenkort

Henk Staats

Nieuwsbrief

Beste dierbare Inloopbezoekers !

Via deze weg stuur ik jullie een bericht omdat we elkaar niet meer hebben gezien of gesproken sinds het Inloophuis op 16 maart i.v.m. de corona pandemie haar deuren moest sluiten.

Hoewel mijn laatste werkdag op 12 maart zou zijn en ik alleen nog wat dagdelen aanwezig zou zijn om mijn vervanger, Martine in te werken had ik niet verwacht dat ik in die periode in een leeg Inloophuis zou komen. Twaalf maart was ook al zo 'n rare dag. 's Morgens druk in de weer met elkaar om de receptie. 's middags voor te bereiden, vervolgens werd die om half 12 afgeblazen en moesten we iedereen die zich had aangemeld afbellen. Wat fijn dat we met elkaar op 5 maart in besloten kring het 25 jarig jubileum van de Inloop konden vieren.

Ik denk daar met warme gevoelens aan terug. En gelukkig hebben we – dank zij Alex – de foto's nog.

Hoewel ik, nadat ik de beslissing had genomen om te stoppen met werken, er ook echt naar uitkeek om meer tijd en aandacht te hebben voor mijn partner, kleindochter, kinderen en andere naasten, voelde het toen deze crisis zich voordeed of ik het Inloophuis in de steek liet toen het eenmaal zover was.

Ik kon me voorstellen dat jullie juist in deze tijd van afstand nemen veel behoefte hadden aan een vertrouwde plek.

Die plek was van de één op de andere dag ontoegankelijk. Wie had zich zo iets kunnen voorstellen? Het voelde als ongelooflijk en onwerkelijk. Iedereen ging op zoek naar een nieuwe balans.

Regelmatig heb ik deze weken nog contact gehad met collega's, bijvoorbeeld om nog wat vragen te beantwoorden van Martine (hoe lastig is het om in deze situatie iemand in te werken), met Lyset die er op een bepaald moment alleen voor stond en met Gerda die gelukkig weer hersteld is en met onze beide vrijwilligers Marjoke en Bas.

Gedachten laten zich niet sturen, dus weet allemaal dat ik –hoewel fysiek niet aanwezig – in gedachten regelmatig bij jullie ben en dat ik wens dat jullie op welke manier dan ook het hoofd kunnen bieden aan deze situatie, dat jullie in je eigen omgeving steun en motivatie vinden om deze situatie het hoofd te bieden en ook anderen steun kunnen bieden.

Ik hoop dat we elkaar in de toekomst zullen ontmoeten om in een nieuwe normaliteit een gezellig samenzijn te kunnen hebben om deze periode af te sluiten.

Sterkte en liefs, Gini

Nieuwsbrief

Hallo bezoekers van het Inloophuis!

Hier even een update van mij..

Aangezien de locaties dagbesteding van Cosis ook gesloten zijn i.v.m. het corona virus, ben ik vanaf 23 maart aan het werk bij woonvoorziening de Panfluit. Ik begeleid daar momenteel een cliënt 1 op 1. Met mij en mijn gezin gaat het verder goed! Gelukkig kunnen we vaak even de rietplas op met het bootje.. Ik hoop ook dat het met jullie goed gaat..met een aantal heb ik telefonisch contact gehad en ik merkte dat dit erg werd gewaardeerd. Ook heb ik een wandeling gemaakt (vanuit het inloophuis) met 2 bezoekers. Leuk om even bij te kletsen, elkaar even te spreken!

Zelf ben ik nu elke vrijdagochtend beschikbaar voor een koffiemomentje bij de inloop, een wandelingetje of een telefoontje. Maak dit gerust kenbaar aan Lyset, Martine of Gerda en dan wordt dit op de vrijdagochtend ingepland!

Ik hoop dat we elkaar snel weer kunnen ontmoeten in het inloophuis, ik mis jullie zeker! Houd moed en kop d'r veur allemaal!

SAMEN STERK!

Groeten Michel

Beste bezoekers

De Corona... iets wat in volle vaart op ons os afgekomen. Van de een op de andere dag bracht het ons allen in een andere wereld.

Het is bizar hoe dit virus de wereld in zijn macht heeft. Het brengt een ieder van zijn stuk. Mensen moeten afstand nemen van elkaar en elkaar bezoeken is niet langer vanzelfsprekend. Mensen maken zich zorgen over hun ouders, kinderen en kleinkinderen. Dagelijkse activiteiten zijn niet meer vanzelfsprekend of zelfs onmogelijk.

Toch kijk ik er zelf ook enigszins positief naar. De dingen die ooit vanzelfsprekend waren blijken van onschatbare waarde nu je ervaart dat het niet mogelijk is. We maken ons weer zorgen om elkaar. We worden op onszelf teruggeworpen en doen een beroep op ons creativiteit.

We spreken ons waardering voor elkaar uit. En samen doen we zo goed mogelijk ons best om dit virus te verslaan.

Mijn hoop is dat we deze positieve kanten ook na de Corona in stand weten te houden!

Blijf gezond en we zien elkaar!

Groetjes Lyset

Nieuwsbrief

Mag ik me even voorstellen?

Dag allemaal,

Ik wil me graag even voorstellen, ik ben Martine Sejsener en sinds eind maart heb ik de functie van Gini Timmer overgenomen. Een rare tijd om aan een nieuwe baan te beginnen en vooral ook omdat ik de meeste van jullie ook nog niet heb kunnen ontmoeten gezien het inloophuis dicht is.

Vandaar dat ik jullie graag via deze weg iets vertel over wie ik ben, wat ik zoal heb gedaan enz. Het is een lang verhaal maar ik zal proberen het zo kort mogelijk te houden.

Ik ben 47 jaar en ben geboren en opgegroeid in Amsterdam. Ik heb een HBO studie Sociaal pedagogische hulpverlening/ Cultureel maatschappelijke vorming gedaan aan de Hoge school van Amsterdam. Ik heb gedurende mijn studie ook tussendoor aantal x een pauze genomen van een jaar om de wereld rond te reizen. Ik vond het heerlijk om in

mijn eentje met een rugzak door diverse werelddelen te zwerven. Ik had niet zoveel geld dus veelal werkte ik in kindertehuizen of gaf ik Engelse les op schooltjes in sloppenwijken, in ruil kreeg ik dan een slaapplek en eten. Zo kon ik een jaar lang rond reizen met een heel gering budget. Ik vertel jullie dit ook omdat de reizen een belangrijke rol hebben gespeeld in mijn leven. Het heeft mij een openblik gegeven op de wereld om mij heen. Ook heb ik geleerd om met situaties om te gaan die zo anders zijn dan ik gewend was. Ik kan me hierdoor makkelijk aanpassen bij een plotselinge verandering. Daarnaast heb ik tijdens mijn reizen me ook verdiept in de leer van de yoga en de meditatie. In India en Nepal heb ik diverse yoga opleidingen gedaan en in Sri Lanka en Thailand heb ik lange tijd in een boeddhistisch klooster gewoond. Het was dan ook altijd weer een beetje omschakelen als ik na een jaar reizen weer terug was om mijn studie weer op te pakken. Ook moest ik altijd weer erg wennen aan dingen die hier vanzelfsprekend zijn maar voor mij weer nieuw leken. Toch heeft mijn studie aan de Hoge school van Amsterdam mij wel gebracht in de sociale sector waar ik jaren heb gewerkt. Maar ik kan ook zeggen dat de velen reizen mij ook veel hebben gebracht aan levenslessen. Na mijn studie heb ik voornamelijk op werkplekken gewerkt binnen de GGZ. In Amsterdam maar ook in Driebergen/Zeist waar ze vanuit een Antroposofische visie werken (weer heel anders dan de reguliere werkwijze). Daarnaast heb ik gewerkt met Prostituees in Amsterdam en heb ik 2 jaar opvoedingsondersteuning gegeven aan moeders en kinderen in een Blijf van mijn lijfhuis.

Gedurende mijn loopbaan als persoonlijk begeleider in de GGZ ben ik buiten mijn werk om me ook gaan verdiepen in koken en theater. Dit vond ik zo leuk dat ik als zelfstandig ondernemer me ben gaan richten op het verzorgen van de catering gedurende diverse cursusweken en festivals in binnen en buitenland. En ik ben een straattheatergroep op stellen begonnen. Een hele andere weg die uiteindelijk zo succesvol was dat ik mijn baan als persoonlijk begeleider heb opgezegd en me ben gaan richten op het ondernemerschap.

Nieuwsbrief

Ik werkte keihard in het drukke seizoen en in het laagseizoen begon ik weer te reizen. Zo belande ik in 2005 in Costa Rica (een klein landje vol vulkanen en jungle in midden Amerika), daar ontmoete ik mijn huidige partner en een zwangerschap van onze 1ste zoon heeft mij doen besluiten om me in Costa Rica te vestigen. Zo ineens woonde ik in de jungle en werd ook onze 2de zoon geboren. We hadden daar een eigen huis gebouwd en leefde zoveel mogelijk zelfvoorzienend met eigen kippen, geiten en een moestuin. Mijn bedrijf in Nederland liep erg goed en ik moest steeds vaker op en neer vliegen om alles daar in goede banen te leiden. Dat heeft ons uiteindelijk doen besluiten om na 7 jaar jungle weer terug te keren naar Nederland. Onze kinderen waren inmiddels '2 tarzan-achtige' exemplaren geworden die voor Nederlandse begrippen erg verwilderd waren.

Zij moeten bij terugkeer in Nederland ook weer ingeburgerd worden met dingen die hier vanzelfsprekend zijn (zoals het dragen van kleding en schoeisel aan, naar school gaan enz). Ik kan daar nog wel een aantal hilarische anekdotes over vertellen (mochten jullie daar meer over willen horen). Toch ben ik van mening dat Drenthe de beste plek is in Nederland om verwilderde kinderen uit de jungle weer te laten wennen aan een land als Nederland. De prachtige provincie Drenthe vinden wij toch wel stiekem een beetje 'het Costa Rica van Nederland' en inmiddels versta ik de taal ook! Ik wil hier nooit meer weg!

Maar goed hoe kom ik nu bij het inloophuis in Emmen terecht? Zullen jullie je wellicht afvragen....?

Het bedrijf dat ik inmiddels samen met mijn partner run liep erg goed, maar toch ontstond bij mij het verlangen om weer terug te gaan naar de zorg (ik miste het werk waar ik ooit voor was opgeleid). Ik wilde daarom ook het liefst weer terug binnen een GGZ setting. Ik ben in februari gaan solliciteren en ben aangenomen als coördinator van het inloophuis Emmen. Voor mij een lot uit de loterij omdat ik dit echt graag wilde! Ik ben een zeer sociaal mens met een groot hart maar ben ook heel stellig en standvastig als het gaat om afspraken. Maar wederzijds respect vind ik misschien toch wel het belangrijkste. Mijn grootste kracht is denk ik het feit dat ik niet snel oordeel en ik altijd de mens kan zien achter een boze bui, een destructieve emotie of een ziektebeeld. Ik zie je zonder oordeel en dat vind ik zelf een fijne eigenschap die mij ook altijd veel heeft gebracht in mijn werk binnen de zorg.

En dan nu sta ik hier mijzelf voor te stellen aan jullie, in een nieuwe functie die van start ging tegelijk met de Corona crisis. Een start waarin ik samen met het team moest betreuen dat het inloophuis niet open mocht. Ik heb hier zelf wel een paar slapeloze nachten van gehad. Hoe gaan we dit doen? Hoe gaan we dit volhouden? En hoe lang moeten we dit gaan volhouden? Vragen die bij jullie uiteraard ook op de voorgrond spelen.

Gelukkig hebben we als team (Lyset, Gerda, Michel en ik) een fijne klik met elkaar en willen we alles op alles zetten om toch binnen de beperkingen van de maatregelen er zoveel mogelijk voor jullie te zijn. Voor nu zijn dat de koffie momentjes met 1 van ons, een boswandeling, een telefoontje of een berichtje. Wellicht kunnen we over een tijdje weer iets meer en wordt het mogelijk om stapje voor stapje het inloophuis in een beperkte vorm toch te gaan openen (al zal het allemaal anders zijn dan voorheen). En ik hoop jullie allemaal snel live te kunnen ontmoeten! En met een hart onder de riem wil ik jullie ook alle sterkte wensen in deze rare tijd. Wees lief voor je zelf en voor elkaar!

Lieve groet,

Martine

Nieuwsbrief

Corona

© BRIEVENBUSGELUK

Hoe iets dat isoleert
Ons tegelijkertijd verbindt
De één nog rustig achterover
De ander door paniek verblind
Een heel gemene deler
Het land volledig op z'n kop
Contactloos maar toch samen
Er zit weinig anders op

© BRIEVENBUSGELUK

Het Inloophuis online

Sinds kort zijn we te vinden op stamtafel. Dit lijkt een beetje op facebook en is alleen voor medewerk(st)ers, vrijwilligers en bezoekers. Je kunt je hiervoor opgeven door je mailadres even door te geven aan de medewerk(st)ers. Je krijgt dan een mailtje van stamtafel en je kunt dan inloggen.

Ook op facebook zijn we te vinden en dan even zoeken op Inloop Emmen.

En dan natuurlijk onze website: www.inloophuisemmen.nl Hier vind je ook deze nieuwsbrief en het laatste actuele nieuws.